

3die Afsnit.

Religion og religiøse Samfund.

§ 135.

Alle Rigets Indbyggere nyder fuld Tros- og Samvittighedsfrihed. Den uforstyrrede Religionsudøvelse sikres ved Forfatningen og staar under Statens Beskyttelse. De almindelige Statslove berøres ikke heraf.

§ 136.

De borgerlige og statsborgerlige Rettigheder og Pligter bliver hverken betinget af eller begrænset ved Udøvelsen af Religionsfriheden.

Nydelsen af borgerlige og statsborgerlige Rettigheder saavel som Adgangen til offentlige Embeder er uafhængig af Trosbekendelsen.

Ingen er forpligtet til at aabenbare sin religiøse Overbevisning. Myndighederne har kun, forsaavidt Rettigheder og Pligter er afhængige deraf, eller forsaavidt en ved Lov anordnet statistisk Undersøgelse gør det nødvendigt, Ret til at afkræve nogen Oplysning om, af hvilket Trossamfund han er Medlem.

Ingen maa tvinges til at deltage i en kirkelig Handling eller Højtidelighed eller til at deltage i religiøse Ceremonier eller til at benytte en religiøs Edsform.

§ 137.

Der bestaar ingen Statskirke.

Friheden til at danne Religionssamfund sikres. Retten til Sammenslutning i Religionssamfund indenfor Rigsomraadet er ingen Begrænsning undergivet.

Ethvert Religionssamfund ordner og forvalter selvstændigt sine Anliggender indenfor de for alle gældende Loves Grænser. Det besætter sine Embeder uden Statens eller Kommunens Medvirken.

Religionssamfund erhverver Ret som juridiske Personer i Henhold til den borgerlige Rets almindelige Forskrifter.

Religionssamfund forbliver offentligretlige Korporationer, forsaavidt de hidindtil har været dette. Andre Religionssamfund vil der paa Forlangende være at indrømme samme Ret, naar de ved deres Forfatning og deres Medlemstal byder Sikkerhed for Varighed. Sluttes flere saadanne offentligretlige Religionssamfund sig sammen til eet Forbund, er ogsaa dette Forbund en offentligretlig Korporation.

De Religionssamfund, som er offentligretlige Korporationer, er berettigede til i Henhold til Landslovenes Bestemmelser at opkræve Skatter paa Grundlag af de borgerlige Skattelister.

De Foreninger, der stiller sig fælles Dyrkelse af en Livsanskuelse til Opgave, ligestilles med religiøse Samfund.

Forsaavidt Gennemførelsen af disse Bestemmelser gør en nærmere Ordning nødvendig, paahviler denne Landslovgivningen.

§ 138.

De paa Lov, Overenskomst eller særligt Retsgrundlag hvilende Statsydelse til Religionssamfund afløses ved Landslovgivningen. Riget opstiller Grundsætningerne herfor. Religionssamfunds og de religiøse Foreningers Ejendomsret og deres andre Rettigheder med Hensyn til deres til Kultus-, Undervisnings- og Velgørenhedsøjemed bestemte Institutioner, Stiftelser og øvrige Formuegenstande sikres.

§ 139.

Søndage og de statslig anerkendte Festdage beskyttes ved Lov som Dage helligede Arbejdshvilen og den sjælelige Opbyggelse.

§ 140.

Der vil være at sikre Militærpersoner den nødvendige Fritid til Opfyldelsen af deres religiøse Pligter.